

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 739/2016
21.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Д.Д., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 28.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.201/16 од 25.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 28.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.201/16 од 25.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 28.07.2015. године, окривљени Д.Д., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом окривљени Д.Д., је обавезан да оштећеној В.Д. на име имовинско правног захтева исплати износ од 45.000,00 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена В.Д. упућена за разлику од досуђеног до траженог износа од 100.000,00 динара да оствари у парничном поступку, а окривљени је обавезан да плати суду и трошкове кривичног поступка у износу од 3.860,32 динара и на име паушала износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд на основу члана 262. ЗКП одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.201/16 од 25.02.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног Д.Д., а пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 28.07.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Д., адвокат М.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези члана 68. став 1. тачка 3, члана 8, члана 16, члана 88, члана 83, члана 289, члана 85, члана 358. став 1. и члана 445. став 2. ЗКП, а из образложења произилази да бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду, тако што ће преиначити првостепену пресуду и ослободити од оптужбе окривљеног Д.Д. или да донесе пресуду којом ће усвојити захтев и утврдити да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног, као и да обавезе Основни суд у Крагујевцу и Апелациони суд у Крагујевцу да из буџетских средстава суда солидарно исплате браниоцу окривљеног износ од 90.000,00 динара за састав захтева у року од 60 дана од доставља одлуке.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. указује се да је првостепени суд повредио члан 358. ЗКП, тиме што није издвојио записник о саслушању осумњиченог у ПУ од 05.06.2013. године, из разлога што је саслушање обављено непоштовањем основних правила ЗКП у испитивању окривљеног, тј. што му није саопштено да ће све што буде изјавио бити коришћено као доказ у поступку чиме је прекршен члан 68. став 1. тачка 1. ЗКП. Бранилац даље указује да првостепени и другостепени суд заснивају своје одлуке на сведочењу браниоца окривљеног Д.Д. који је присуствовао саслушању осумњиченог у ПУ у делу у коме је он говорио о томе да је окривљени хтео да призна дело и да није био малтретиран па је и овај доказ изведен супротно закону и у складу са чланом 95. став 4. ЗКП не може бити доказу поступку. На наведени начин, бранилац окривљеног Д.Д. указује да у побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Из Записника о саслушању осумњиченог сачињеном пред МУП – ДП УП у Крагујевцу, Одељење криминалистичке полиције број Ку 967/13 од 05.06.2013. године, произилази да је осумњичени Д.Д. поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања, да му је стављено на терет кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ РС, да је осумњичени изнео своју одбрану, као и да су записник потписали осумњичени, бранилац осумњиченог, овлашћено службено лице и записничар.

Одредбом члана 68. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да окривљени има право да у најкраћем року, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет, о природи и разлозима оптужбе, као и да све што изјави може да буде коришћено као доказ у поступку. Тачком 2. истог става, прописано је да окривљени има право да ништа не изјави, ускрати одговор на поједино питање, слободно изнесе своју одбрану, призна или не призна кривицу. Тачком 3. истог става прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца у складу са одредбама овог законика. Тачком 4. истог става прописано је да окривљени има право да његовом саслушању присуствује бранилац, а тачком 6. истог става, прописано је да окривљени има право да непосредно пре првог саслушања прочита кривичну пријаву, записник о увиђају и налаз и мишљење вештака.

Одредбом члана 68. став 2. ЗКП, прописано је да је орган поступка дужан да пре првог саслушања окривљеног поучи о правима из става 1. тачка 2. до 4. и тачка 6. овог члана.

Имајући у виду да је осумњичени Д.Д., приликом саслушања у МУП-у ДП-ПУ у Крагујевцу дана 05.06.2013. године поучен у смислу члана 68. став 2. ЗКП и да у смислу наведеног законског прописа орган поступка није био дужан да га упозори да све што изјави може да буде коришћено као доказ у поступку, овај записник о саслушању осумњиченог је по налажењу Врховног касационог суда у свему сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и на њему се може заснивати судска одлука, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. оцењени као неосновани.

Из списка предмета произилази да је на записнику о главном претресу сачињеном пред Основним судом у Крагујевцу у предмету К бр.1974/13, дана 13.06.2014. године као сведок саслушана Д.Р. која је била ангажована као бранилац по службеној дужности окривљеном Д.Д. приликом његовог саслушања у својству осумњиченог у Полицијској управи Крагујевац, која је у свом исказу навела да је са осумњиченом обавила поверљив разговор, била присутна све време док је давао исказ, да је након сачињавања записника који је потписао осумњичени, потписала записник, да након саслушања она и осумњичени нису причали ништа с тим у вези, да му је пре његовог саслушања предочила његова права и да су му то предочили полицијски службеници приликом саслушања.

По налажењу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП у првостепеној и другостепеној пресуди, обзиром да је бранилац окривљеног Д.Д. по службеној дужности, адвокат Д.Р. на главном претресу дала свој исказ о току процедуре давања исказа осумњиченог у полицији, и није сведочила о томе да ли је окривљени хтео да призна кривично дело или не, и да ли је био малтретиран у полицији, па је овакав исказ сведока у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и не представља доказ на коме се не може заснивати судска одлука, из којих разлога је захтев и у овом делу оцењен као неоснован.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**